

Datum:
14 juli 2015

Behandeld door:
J.G. Scholten

Kenmerk:
WBA leeswijzer

Onderstaand treft u het volgende aan.

- a. De leeswijzer voor de publicatie “Juridisch advies nodig?”
- b. De boodschap van deze publicatie en de donkere kamer-problematiek.

a. De leeswijzer voor de publicatie “Juridisch advies nodig?”

‘Juridisch advies nodig?’

‘Juridisch advies nodig?’ is een ‘praktijkverslag’ van een ervaringsdeskundige, geen wetenschappelijk verantwoord onderzoeksverslag. Het is geschreven voor elke Nederlander tussen 18 en 81 jaar. De ‘interesse’ in de houding, het gedrag en de werkwijze van advocaten c.q. curatoren en hun toezichthouders is ontstaan na opgedane ervaringen rond (het kantoor van) mr. Hamburger c.s. te Delft.

De advocatuur.

De wereld van de advocatuur c.s. kent geen concurrentie, de kosten blijven torenhoog en klagen heeft geen enkele zin. Het wemelt er wel van de geheime afspraken uit ‘achterkamertjes’. Van ‘maatschappelijk verantwoord ondernemen’ zijn geen signalen bekend. Er is geen (wetenschappelijk) onderzoek naar de kwaliteit van het functioneren van de advocatuur c.s. bekend noch over de kwaliteit van de individuele advocaat. Over andere vrije beroepsbeoefenaren als medici, notarissen, accountants, taxateurs, bankiers, pensioen- en verzekeringsadviseurs etc. is veel meer gepubliceerd over hun ‘kwalitatieve doen en laten’ en zijn duidelijke kwaliteitsregels afgesproken (functiescheiding). De advocatuur c.s. is een grote ‘donkere kamer’ waar transparantie minimaal is en blijft. Met alle gevolgen van dien.

De advocaat.

Een advocaat is wetenschappelijk opgeleid, heeft een eed afgelegd, is een maatschappelijk vertrouwenspersoon en draagt een gerespecteerd uniform. Maar is die te vertrouwen en betrouwbaar? Staat het eigenbelang en dat van zijn kantoor en zijn collega’s niet altijd voorop? En waarom blijft dat zo in Nederland?

De rechtspraak.

Het wettelijk monopolie van de advocaat in rechtspraak, het gedrag en de heimelijke werkwijze van de advocaat, het feit dat de civiele rechter alleen kan en mag reageren op wat er in de aangeleverde stukken staat (en niet zelf aanvullend op onderzoek uitgaat naar de waarheid!) en de afspraken die advocaten met elkaar heimelijk vooraf kunnen maken over hoe en wat, kunnen ertoe leiden dat elke rechtszaak door de betreffende advocaat / advocaten wordt beslist en niet door de rechter. De toepasselijke regelgeving staat dit uitdrukkelijk toe en dit is gedoogd door het Ministerie / de rechters etc..

De curator.

De financiële verslagen van de curator zijn vaak opgenomen in de faillissementsverslagen. De financiële verslagen zijn vaak interessant omdat zij de financiële belangen van de curator inzichtelijk maken in relatie tot die van alle andere schuldeisers in het faillissement. Een gevoelig en actueel onderwerp.

De voorlopige algemene conclusie uit onze samenvatting moet zijn dat de Rechter-Commissaris de boedel laat leeg declareren door de curator ten koste van alle andere crediteuren. Dit beeld bestaat al 10-tallen jaren op de rechtsfaculteiten en bij het Nederlandse bedrijfsleven. Maar er is, wonderlijk, geen enkel wetenschappelijk onderzoek voor het gewone publiek beschikbaar waaruit dit ook blijkt. Dit zou voor de ‘toezichthouder’ aanleiding moeten zijn om naar dit ‘oneigenlijke verschijnsel’ een onafhankelijk, objectief en zakelijk onderzoek in te (laten) stellen.

Ministerie van Veiligheid en Justitie.

Kunt u, ‘zonder twijfels’, op het Ministerie van Veiligheid en Justitie vertrouwen en die betrouwbaar noemen? Ook hierop moet het antwoord ‘nee’ zijn.

Want als de advocaat in zijn werkzaamheden kan en mag manipuleren, de advocaten in een procedure onderling afspraken kunnen maken en de rechter kunnen manipuleren, de rechter zelf kan manipuleren en de rechter-commissaris de curator op grond van de Faillissementswet de boedelrekening leeg laat declareren etc., op wie kan de rechtzoekende ondernemer c.s. dan wel vertrouwen en wie kan hij dan betrouwbaar noemen?

Er zijn ons geen initiatieven of beleidsmatige doelstellingen bekend, van wie dan ook, die een einde proberen te maken aan deze onverkwikkelijke maar uiterst reële situatie.

Er is geen sprake van 'Fair Play' door deze wetenschappelijk opgeleide betrokkenen die beëdigd zijn, een monopolypositie hebben verworven en ook nog eens een maatschappelijke vertrouwenspositie bezetten. Hoe bestaat het?

De samenhang tussen de Faillissementswet, de NOvA en de RC / curator.

1. De faillissementswet is zo geschreven dat de curator, of zijn kantoor, zich mag verrijken ten koste van de andere maatschappelijke schuldeisers. Dat fraudebestrijding dit vereist is pure onzin en niet bewezen. Het zou zo moeten zijn dat een advocaat in dienst van het Ministerie / het OM faillissementen afwikkelt en dat zo echte functiescheiding ontstaat. De commerciële advocaat is niet geschikt om als curator op te treden omdat juist die functiescheiding tussen onderzoeker, politieagent, verbalisant, rechter en tegelijkertijd inner en begunstigde van de geldelijke inkomsten volstrekt ontbreekt. Het ontbreken van transparantie en het manipuleren, verdacht maken en gijzelen in de faillissementsverslagen van een bestuurder door de curator is dagelijkse praktijk. En dat uit het eigen belang van de curator met medeweten en medewerking van de RC.

2. De NovA heeft een reglement waardoor advocaten / curatoren het elkaar niet lastig maken, elkaar niet beconcurreren en in het geheim onderling 'afspraken' heimelijk verzilveren. De procespartijen c.s. weten hier niet van. De rechter kan hierdoor ook aardig gemanipuleerd zijn of worden ten koste van een of beide procespartijen. De eed van de advocaat stelt niets voor en niemand kan er een beroep op doen. Advocaten onderling bepalen samen in hoge mate de uitkomst van een procedure / schikking in de vorm van een vonnis of vaststellingsovereenkomst. Dit is prima ontwikkeld en uitgewerkt in het huidige verdienmodel van de advocatuur.

3. Het Ministerie / het OM ziet toe op de uitvoering / toepassing en het realiseren van de doelstellingen van de wetgeving. Onbekend is wat zij deed en doet om 'misstanden' rond de advocatuur / curatoren en de faillissementswet te beperken of te voorkomen. Zij hebben ook geen bewijsmateriaal waaruit blijkt dat de doelstellingen van de faillissementswet bereikt worden, namelijk schuldeisers een uitkering aanbieden uit de boedelrekening.

4. De faillissementswet, de advocatuur / NOvA en het Ministerie / het OM staan samen toe dat in een faillissement de maatschappelijke partijen fors benadeeld worden ten gunste van de curator. Geen advocaat die dit bekritiseert! Het zelfreinigend vermogen en zelfreflectie ontbreekt geheel omdat dit niet nodig is en niet nodig is geweest voor deze partijen. Het verdienmodel staat centraal en dat profiteert van de huidige uitvoeringspraktijk.

Strafrecht?

Zou elk van de kritische opmerkingen over het strafrecht c.s. ook niet van toepassing zijn op het gesloten circuit van het civiel recht / ondernemingen c.q. 'Justitia NL'?

Elk duidelijk geformuleerd probleem heeft ook de oplossing in zich.

Niet het systeem maar de deelnemers aan het systeem zijn de zwakke schakel met hun subjectieve belangen. Dan geldt integriteit en gezag niet meer maar het recht van de sterksten en de machtigsten. Dan geldt de wet voor de slachtoffers en de interpretatie van de wet voor de deelnemers aan het systeem.

Hier eindigt hoofdstuk 1.

Maar wie betaalt de rekening?

Het antwoord op deze vraag 'leest' u in de praktijkvoorbeelden in de hoofdstukken 2 en 3.

Het FIFA – syndroom en de gelijkenis met de ondernemingsrechtspraak / -justitie in Nederland.

1. FIFA-syndroom.

Een georganiseerd samenwerkingsverband tussen vertegenwoordigers van grote financiële belangen, met een eigengemaakt monopolie en juridische immuniteit, dat kan optreden als een dictator op het werkterrein van haar cliëntèle. Een samenwerkingsverband dat de belangen van haar participanten belangrijker acht dan de doelstelling van het instituut, uitmondend in bewust wangedrag, corruptie, matchfixing, discriminatie en racisme, zonder dat de participanten op grond van ethiek, moraal en fatsoen hieraan een einde maken door op adequate wijze in te grijpen en het maatschappelijk belang te stellen boven het eigen belang.

2. De ondernemingsrechtspraak / -justitie in Nederland.

De ondernemingsrechtspraak / -justitie is een miljardenindustrie. Een nationale monopolistische bedrijfstak die grote belangen vertegenwoordigt. En ook achter de schermen vechten juristen en politici om en met grote financiële belangen. Het recht hoort de macht immers te continueren.

Waar grote belangen gelden is de verleiding tot vals spelen aanwezig. Het verschil tussen de rechtspraak en de rest van de samenleving is dat er bij de rechtspraak veel regels en instituties van toepassing zijn om vals spel van de betrokken juristen te faciliteren in plaats van dat te voorkomen. Als iedereen de eigen regels en instituten maar consequent respecteert dan gaat het gelukkig zelden mis.

De rechtspraak heeft zichzelf losgezongen van de samenleving. In de rechtszaal is wel een rechter aanwezig om naleving van de regels te controleren en zijn eigen belangen en die van de opdrachtgever te respecteren. Ook handhaaft hij het decorum. Er is geen toezichthouder die optreedt als het vals spelen toch uit de hand loopt. De beloning voor het vals spelen en de bonussen van het succes zijn verzekerd van ongeneerde juridische immuniteit ten behoeve van de deelnemers aan de rechtspraak.

Stelling.

1. Het wettelijk monopolie van de particuliere commerciële (ondernemingsrecht)advocatuur om 'bij uitsluiting' van cliënt een procedure te kunnen starten c.q zich te stellen, te pleiten en op te treden namens cliënt, is een flagrante schending van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).
2. Dit monopolie beperkt de primaire vrijheid van cliënt in ernstige mate en bevoordeelt en faciliteert de rol van deze advocaat en die van de advocaat van de tegenpartij als pleitbezorger van het eigenbelang en het eigen verdienmodel alsmede dat van de (ondernemings)rechtspraak als systeem.

Dit vindt u uitgewerkt in hoofdstuk 4.

b. De boodschap van deze publicatie en de donkere kamer-problematiek.

De boodschap.

Het civiel recht / ondernemingsrechtspraak is een 'donkere kamer' (*) waar advocaten alle ruimte hebben om de strijdende partijen, of de aan handen en voeten gebonden rechter, te manipuleren teneinde met deze georganiseerde opzet hun inkomsten te genereren.

De regelgeving en onderlinge afspraken staan toe dat geen van de verantwoordelijke personen verantwoording hiervoor aflegt of tot transparantie verplicht is.

Het gevolg hiervan is dat onder andere advocaten, curatoren, rechter-commissarissen en rechters alsmede de gerechtsbesturen niet de historische realiteit maar het 'evangelie van de advocaten' als uitgangspunt nemen voor 'hun georganiseerde justitie'.

Niet de rechter maar de advocaten bepalen zo wie een procedure wint en dus ook wie de rekening(en) betaalt.

Noch de toezichthouder op de advocatuur noch de toezichthouder op de regelgeving en de rechtspraak is bereid en in staat het verdienmodel van de advocatuur aan te passen door middel van afschaffing van het 'wettelijk monopolie' en het creëren van 'absolute functiescheiding' en 'absolute concurrentie' tussen de advocaten onderling en 'absolute transparantie' per advocaat over zijn kwaliteiten en bereikte resultaten.

(*) Donkere kamer-problematiek.

De deelnemende advocaten c.s. hebben naast hun monopolie en hun maatschappelijke vertrouwensfunctie, de externe kant van hun vrije beroep, een eigen verantwoordelijkheid en eigenbelang in de vorm van inkomen en prestige, de interne kant van hun vrije beroep.

Een cliënt mag er van uitgaan dat zijn advocaat alles in het werk stelt zijn gelijk of recht te realiseren. Hij vertrouwt daar stilzwijgend op want zijn advocaat is daarvoor wetenschappelijk opgeleid, daarin gespecialiseerd, beëdigd en daarvoor ingeschakeld en wordt daarvoor betaald.

De advocaat informeert zijn cliënt niet over zijn eigenbelang als dat op enige manier ten koste gaat van de belangen van zijn cliënt. De advocaat informeert zijn cliënt evenmin over zijn mondelinge afspraken met de advocaat van de tegenpartij over diens eigenbelang. En de advocaat van de tegenpartij houdt ook zijn mond over zijn eigenbelang tegenover zijn opdrachtgever. Samen komen de advocaten er wel uit.

Hetzelfde geldt voor inhoudelijke onderhandelingen en mondelinge procedurele afspraken. Op deze wijze ontstaat een 'donkere kamer' waarbij de heimelijke eigenbelangen van de advocaten, of die van een van hun opdrachtgevers, belangrijker zijn dan die van hun andere cliënt(en) en zij onderling vooraf de uitkomst sturen en uiteindelijk bepalen. **Waaruit blijkt dat uw advocaat te vertrouwen en betrouwbaar is?**

Je moet advocaten wel vertrouwen maar je kunt het niet. Hierdoor communiceert WBA die tegenstrijdigheid in onze maatschappij tegen de gevestigde orde in.

J.G. Scholten
Waagmeesters Bedrijfs Advies B.V.